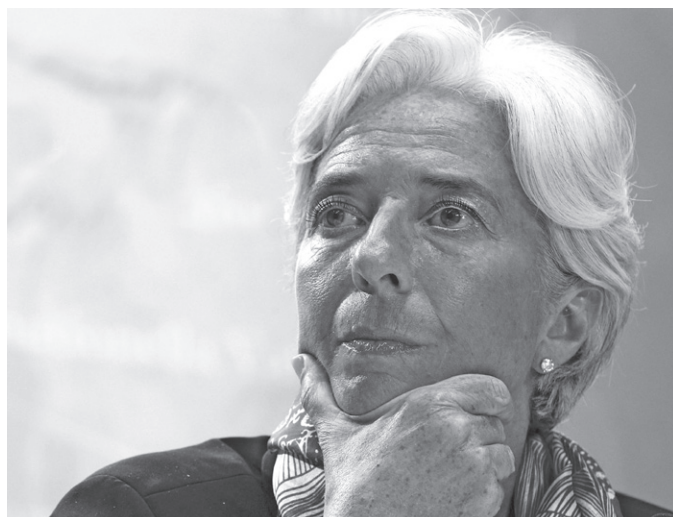

de previziuni, pentru simplul fapt, constat de autori, că toate politicile de austeritate determină nu creștere, ci dimpotrivă ...recesiune economică! Or, în aceste condiții, scandalul european este în floare, acuzațiile și reproșurile fiind la ordinea zilei și ridicând întrebarea legitimă ce facem de acum înainte?! Întrebare care ne frământă și pe noi, românii, care ne-am situat, nu-i așa, în topul țărilor disciplinate, care s-au aliniat prompt și ferm la politicile de austeritate desenate de negociatorii FMI. Ceea ce a costat serios și populația, și mediile de afaceri, dar și sau mai ales guvernările succedate la Palatul Victoria! Ce mi se pare însă straniu e că, după explozivul Raport Blanchard-Leigh, niciuna dintre vocile guvernanților (foști sau actuali) nu a invocat măcar o dată, fie și în trecut, concluzia raportului respectiv. Și nimeni nu întreabă măcar delegația de negociatori a FMI, condusă de dl. Erik De Vrijer, dacă Raportul profesorului Blanchard - care este, practic, unul dintre superiorii

săi - nu cumva ar trebui luat ca punct de plecare în toate politicile recomandate României. Refuz să cred că la nivelul foștilor sau actualilor guvernanți nu se cunoaște conținutul acestui raport și cu atât mai puțin nu cred că documentul nu a fost pus și la dispoziția Parlamentului României. Totuși, nu pot să nu menționez că, dacă ex-premierul Boc ar fi luat cunoștință de eroarea recunoscută de FMI, avea un temei oficial de justificare a măsurilor sale impopulare (mai puțin creșterea TVA-ului la 24%!) sau că, trecând în tabăra actualei puteri, liberalul Dan Radu Rușanu ar fi putut pune pe masa comisiei argumentul raportului, în susținerea causticelor sale observații, care se bazează tocmai pe principiul că politicile de austeritate nu pot conduce la creștere economică! Oricum, e cazul să aducem în fața guvernanților noștri, a opiniei publice și a parlamentarilor acest document care frământă întreaga Europă și nu numai! Poate ne trezim și noi...

Radu Vlad